

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

Poslovni broj: P-860/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sutkinji Heleni Topić Vuković, u pravnoj stvari tužiteljice Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, za Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Osijeku, protiv tuženice Dore Radl Ćućić iz Osijeka, Vukovarska cesta 4, OIB 40691294862, zastupane po punomoćniku Domagoju Malnaru, odvjetniku u Zagrebu, radi brisanja založnog prava, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 1. srpnja 2026., u nazočnosti zakonskog zastupnika tužiteljice, tuženice i punomoćnika tuženice, te uz javnu objavu presude, 22. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"I/ Nalaže se upis brisanja založnog prava upisanog pod brojem Z-5268/09, za iznos od 900.000,00 eura, koje danas glasi u korist tuženika, DORA RADL ĆUĆIĆ iz Osijeka, Vukovarska cesta 4, OIB 40691294862, na nekretnini u vlasništvu tužitelja, REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, za Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine, i to 6575/10000 dijela kč.br. 5299, u naravi kuća, zgrada i dvorište trg O. Price 2, upisana u zk.ul. 2012, k.o. Osijek, te se nalaže uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije upisa navedenog založnog prava.

II/ Nalaže tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak ovog parničnog postupka uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja odluke o trošku po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem za tri postotna poena u roku od 15 dan."

II. Nalaže se tužiteljici Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, za Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine, da tuženici Dori Radl Ćućić iz Osijeka, Vukovarska cesta 4, OIB 40691294862, plati trošak postupka u iznosu od

1.000,00 EUR-a (tisućueura) sa zateznim kamatama koje teku od 22. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje sa svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi navela da se u skladu s odredbom čl.186.a ZPP-a obratila tuženici sa zahtjevom za mirno rješenje spora, međutim, do mirnog rješenja spora nije došlo. Nadalje, navela je da je vlasnica nekretnine koja se u zemljišnim knjigama ovog suda vodi kao 6575/10000 dijela kč.br. 5299, u naravi kuća, zgrada i dvorište trg O. Price 2, upisana u zk.ul. 2012, k.o. Osijek. Navela je da se preostali dio nekretnine nalazi u vlasništvu t.d. Transadria d.d., Rijeka (sada stečajna masa iza Transadria, međunarodna špedicija d.d. u stečaju, Rijeka). Na predmetnoj nekretnini, navela je, uknjiženo je u cijelosti založno pravo u korist tuženice, pod brojem Z-5268/09, za iznos od 900.000,00 EUR-a. Navedeno založno pravo tuženice nezakonito je upisano na njezinom suvlasničkom dijelu, bez njezine privole i znanja kao vlasnice. Naime, rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju, klasa 973-01/96-01/1371, urbroj 563-04-403/96-3 od 9. kolovoza 1996., koje je doneseno sukladno Zakonu o pretvorbi društvenih poduzeća, utvrđeno je da je društveno poduzeće „Transadria“, Rijeka (prednik t.d. Transadria d.d., Rijeka) u postupku pretvorbe društvenog poduzeća u svoj temeljni kapital procijenilo dio predmetne nekretnine, koja je opisana kao 12. lokacija – Osijek, O. Price 2, pri tome je u temeljni kapital procijenjen samo dio nekretnine i to samostojeći objekt NGP – 109 m², BRP – 130 m², dok zemljište nije procijenjeno. Međutim, navela je, iako je navedenim rješenjem procijenjen tek dio predmetne nekretnine, rješenjem ovog suda, broj Z-2286/97 od 25. ožujka 1997., uknjiženo je pravo vlasništva u korist t.d. Transadria, Rijeka, u cijelosti. Istaknula je kako je nekretnina, čija vrijednost nije procijenjena u društvenom kapitalu u postupku pretvorbe i privatizacije u neprocijenjenom dijelu, vlasništvo Republike Hrvatske, temeljem čl. 47. Zakona o privatizaciji, čl. 56. st. 1. i 3. Zakona o upravljanju državnom imovinom te čl. 23. Zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije i čl. 28. Zakona o neprocijenjenom građevinskom zemljištu. Sukladno citiranim propisima, navela je, razvidno je da je zemljišnoknjižnim rješenjem od 25. ožujka 1997., nezakonito upisano vlasništvo t.d. Transadria d.d. za cijelo, te da je temeljem zakona stekla suvlasništvo predmetne nekretnine u dijelu koji nije procijenjen u temeljni kapital, dodajući da je između stečajne mase iza Transadria d.d., Rijeka, i nje sklopljena nagodba pred Županijskim državnim odvjetništvom u Rijeci, broj N-DO-89/24 od 16. prosinca 2024., kojom joj je isto društvo priznalo i dozvolilo uknjižbu njegova prava vlasništva na 6575/10000 dijela predmetne nekretnine. Predmetno založno pravo, uknjiženo je u korist vjerovnika Croatia banke d.d. Zagreb, temeljem Ugovora o međusobnom poslovnom odnosu od 15. svibnja 2009. koji je ista banka sklopila s Transadria d.d. Rijeka, kao dužnikom, pa je potom vjerovnik Croatia banka d.d. Zagreb, sklopio Ugovor o prijenosu od 19. studenog 2019. kojim je založno pravo prenijelo na vjerovnika Eos matrix d.o.o., Zagreb, a vjerovnik Eos matrix d.o.o., Zagreb je u konačnici ustupio osiguranu tražbinu tuženici zajedno s založnim pravom, temeljem Ugovora o cesiji od 10. veljače 2022., pod brojem Z-3831/2022.

Tužiteljica je posebno istaknula kako je u trenutku uknjižbe vlasništva t.d. Transadria, Rijeka, kao i u trenutku osnivanja predmetnog založnog prava na snazi bila odgoda primjene načela zaštite povjerenja u istinitost i potpunost zemljišnih knjiga, sukladno čl. 388. st. 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Naime, navela je, ista nekretnina, u trenutku stupanja na snagu ZV-a, odnosno 1. siječnja 1997., bila je upisana kao društveno vlasništvo, stoga se stjecatelji stvarnih prava na nekretnini ne mogu pozivati na načelo zaštite povjerenja u zemljišne knjige, što uključuje i stjecatelje predmetnog založnog prava koje je osnovano 2009., sve sukladno čl. 388. st. 5. ZV-a. Dakle, navela je, razvidno je kako je t.d. Transadria, Rijeka, nezakonito raspolagalo suvlasničkim dijelom Republike Hrvatske, koji je stekla u vlasništvo temeljem zakona kao neprocijenjenu imovinu u postupku pretvorbe društvenih poduzeća. Budući da založno pravo nije moguće steći od strane nevlasnika, to je ovlaštena ovom tužbom tražiti brisanje predmetne hipoteke sa njezinom suvlasničkom dijelu i uspostavu ranijeg zemljišnoknjižnog stanja. Slijedom navedenog, predložila je sudu da donese presudu kojom će usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev. Potraživala je i naknadu troškova postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženica je navela da prvenstveno poriče i osporava sve navode iz tužbe i protivi se tužbenom zahtjevu i zahtjevu za naknadu troškova postupka u cijelosti. Tuženica je nadalje navela da ističe da je tužba prvenstveno nedopuštena i nepravovremena, a podredno i neosnovana. Navela je da je tužbeni zahtjev usmjeren na brisanje založnog prava s nekretnine te da isti sadržajno predstavlja brisovnu tužbu, pa s tim u vezi ukazala je na odredbu čl. 150. i čl. 8. st. 5. ZZK-a, navodeći da čl. 8. st. 5. ZZK upućuje na primjenu članka 150. st. 2. ZZK u pogledu rokova u kojima se može tražiti brisanje knjižnog prava protiv osobe koja je postupala s povjerenjem u potpunost i istinitost zemljišnih knjiga. Nadalje, navela je da je postupala s povjerenjem u istinitost i potpunost zemljišnih knjiga te je založno pravo, kao knjižno pravo, stekla od uknjiženog prava prednika. Naime, navela je, nesporno je da je založno pravo na nekretnini uknjiženo 20. svibnja 2009. (dakle prije više od 16 godina) pod poslovnim brojem Z-5268/09, i to temeljem Ugovora o međusobnom poslovnom odnosu zaključenog 15. svibnja 2009. između Croatia banke d.d., Zagreb i Transadrie d.d., Rijeka, potvrđenog 18. svibnja 2009. od strane javnog bilježnika Vesne Ćuzela iz Rijeke pod poslovnim brojem OV-6809/09, a radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 900.000,00 EUR-a po srednjem tečaju HNB za EUR na dan plaćanja uvećano za kamate, naknade i dr. troškove. Nadalje, Croatia banka d.d. Zagreb je zatim na temelju Ugovora o prijenosu br. Ov-9558/19 od 19. studenog 2019. tražbinu i založno pravo prenijela na društvo EOS MATRIX d.o.o. Zagreb kao novog vjerovnika (promjena u zemljišnim knjigama izvršena je 5. prosinca 2019. pod brojem Z 20582/2019), a da bi naposljetku društvo EOS MATRIX d.o.o. Zagreb temeljem Ugovora o cesiji br. OV-1131/2022. zaključenog 10. veljače 2022. s njom, cjelokupnu tražbinu i založno pravo prenijelo na nju, a koja promjena je u zemljišnim knjigama izvršena 4. ožujka 2022. pod poslovnim brojem Z-3831/2022. Dakle, navela je, da bi prema izričitoj zakonskoj odredbi brisovna tužba bila dopuštena protiv nje, tužiteljica je kao navodna nositeljica knjižnoga prava kojoj nije bilo dostavljeno rješenje o uknjižbi u korist prednika tuženice bila dužna podnijeti brisovnu tužbu u roku od tri godine otkad je ta uknjižba inicijalno bila zatražena, pa s obzirom da je založno pravo uknjiženo 20. svibnja 2009., rok za podnošenje brisovne tužbe u odnosu na tuženicu, kao osobu koja je postupala s povjerenjem u istinitost zemljišnih knjiga, istekao je 20. svibnja 2012. Isto tako, navela je, nesporno je da je protekao rok za podnošenje brisovne tužbe protiv nje, kao poštene stjecateljice

knjižnog prava, slijedom čega je tužbu prvenstveno potrebno odbaciti kao nepravovremenu. Osim što je tužba nedopuštena, navela je, ista je u cijelosti i neosnovana, a obzirom da je postupala s povjerenjem u potpunost i istinitost zemljišnih knjiga. Naime, navela je, od dana uknjižbe založnog prava u korist Croatia banke d.d. (20. svibnja 2009.) pa sve do uknjižbe založnog prava u korist nje (4. ožujka 2022.), na nekretnini nisu bile vidljive nikakve aktivne plombe ili upisi iz kojih bi proizlazilo drugačije zemljišnoknjižno stanje od onog upisanog. Osim toga, iz dokumentacije koja joj je predana prilikom zaključenja Ugovora o cesiji br. OV-1131/2022 zaključenog s društvom EOS-MATRIX d.o.o., izričito se navodi da je nekretnina isključivo vlasništvo društva Transandria d.d. Rijeka, te da na nekretnini sa stanjem na dan 14. svibnja 2009. nisu bile evidentirane nikakve aktivne plombe ili tereti, ukazujući na čl. 8. ZZK, prema kojoj odredbi, u konkretnom slučaju, je nesporno da je postupala s povjerenjem u zemljišne knjige te da u trenutku prijenosa založnog prava s knjižnog prednika na sebe nije znala niti je s obzirom na okolnosti imala dovoljno razloga posumnjati da ono što je upisano nije potpuno ili da je različito od izvanknjižnoga stanja, niti je bila dužna istraživati izvanknjižno stanje. Nadalje, istaknula je, potpuno je nebitno što je u trenutku uknjižbe založnog prava u korist društva Croatia banka d.d. (20. svibnja 2009.) bila na snazi odgoda povjerenja u zemljišne knjige, već je isključivo mjerodavno zemljišnoknjižno stanje u trenutku stjecanja založnog prava kao knjižnog prava u odnosu na nju, odnosno stanje na dan 4. ožujka 2022., kada je već prestala odgoda povjerenja u zemljišne knjige. Navela je i da se radi o isključivom propustu tužiteljice za koji ona nije mogla znati niti je po izričitoj zakonskoj odredbi morala istraživati izvanknjižno stanje. U tom smislu, navela je, zakonodavac je sve od 1. siječnja 1997. pa do 1. siječnja 2017. odgodio primjenu načela povjerenja u zemljišne knjige u odnosu na nekretnine koje su bile u društvenom vlasništvu, a činjenica što Republika Hrvatska za cijelo to vrijeme nije bila u stanju upisati svoje pravo vlasništva na dijelu nekretnine, već je isto učinila tek 17. siječnja 2025., dakle nakon uknjižbe založnog prava u korist nje, i to temeljem sporne nagodbe sklopljene sa stečajnim upraviteljem društva Transadria d.d. u stečaju koji nije imao nikakvu suglasnost skupštine vjerovnika za sklapanje nagodbe, ni na koji način ne može utjecati na valjanost upisa založnog prava u njezinu korist. Slijedom svega navedenog, navela je, nesporno je da je založno pravo na cijeloj nekretnini uknjiženo još 20. svibnja 2009., odnosno prije više od 16 godina, da je Croatia banka d.d. Zagreb kao založni vjerovnik založno pravo prenijela na društvo EOS MATRIX d.o.o. Zagreb kao novog vjerovnika, a koja promjena je u zemljišnim knjigama izvršena 5. prosinca 2019. pod brojem Z-20582/2019, da je ona, kao poštteni stjecatelj postupajući s povjerenjem u potpunost i istinitost zemljišnih knjiga založno pravo stekla temeljem Ugovora o cesiji br. OV-1131/2022 zaključenog 10. veljače 2022., a koja promjena je u zemljišnim knjigama izvršena 4. ožujka 2022. pod poslovnim brojem Z-3831/2022, kao i to da za cijelo to vrijeme na nekretnini nisu bile evidentirane nikakve aktivne plombe ili tereti iz kojih bi proizlazilo drugačije zemljišnoknjižno stanje, slijedom čega je predložila sudu da odbaci tužbu kao nepravovremenu, a podredno odbije tužbeni zahtjev u cijelosti te da obveže tužiteljicu da joj naknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

2.1. Na raspravi održanoj 1. srpnja 2026. tuženca je navela da ističe iz njezina iskaza danog na raspravi nesporno proizlazi da je prilikom sklapanja Ugovora o cesiji 2002. postupala u potpunosti s povjerenjem u istinitost zk. U tom smislu, navela je, VSRH je u jednoj od najnovijih odluka Rev-795/2025-2 od 16. rujna 2025., postupajući

upravo po reviziji ovdje tužiteljice, u točki 22. obrazloženja zauzeo pravno shvaćanje da se na nekretnine koje na dan 1. siječnja 2017. nisu bile upisane kao društveno vlasništvo ne primjenjuje odgoda povjerenja u zk iz čl. 388. st. 5. ZV-a, pa ako je raspolagano takvom nekretninom, treća osoba je mogla valjano steći knjiženo pravo i od upisane osobe – ne vlasnika, ukoliko je ta treća bila savjesna u trenutku zaključenja ugovora i u trenutku upisa u zk.

3. Radi utvrđenja spornih činjenica sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u cjelokupan spis i svu priliježuću dokumentaciju te je pročitao Zahtjev za mirno rješenje spora (list spisa 5-7), Odgovor na zahtjev za mirno rješenje spora i zahtjev za mirno rješenje spora (list spisa 8-14), rješenje Hrvatskog fona za privatizaciju od 9.8.1996 (list spisa 15-19 i 20-27), Zaključak Hrvatskog fonda za privatizaciju od 18.9.1996. (list spisa 28-31), Prijedlog za uknjižbu vlasništva Transandrije d.d. Rijeka (list spisa 32), preslik posebne uplatnice (list spisa 33), rješenje Trgovačkog suda u Rijeci br. Tt-95/2175-2 od 1.2.1996. (list spisa 34-38), izvadak iz zk.ul.br. 2012 k.o. Osijek (list spisa 39-49), rješenje od 14.4.97. (list spisa 50), nagodba ŽDO-a u Rijeci od 16.12.2024. (list spisa 51-54), povijesni prikaz izvadak iz zk.ul.br. 2012 k.o. Osijek (list spisa 55-65), Ugovor o međusobnom poslovnom odnosu sklopljen između Croatia banke d.d. Zagreb i Transadria d.d. Rijeka od 15.5.2009. s zk. izvatkom (list spisa 76-83), Otkaz Ugovora o međusobnom poslovnom odnosu Croatia banke d.d. od 13.9.2011. (list spisa 86-87), Ugovor o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom od 20.5.2009. (list spisa 88-92), Otkaz Ugovora o kreditu od 13.9.2011. s povratnicom (list spisa 93-94), Izvadak iz poslovnih knjiga Croatia banke d.d. Zagreb (list spisa 95), Ugovor o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom od 4.11.2009. (list spisa 96-99), Otkaz Ugovora o kreditu od 13.9.2011. (list spisa 100-101), Izvadak iz poslovnih knjiga Croatia banke d.d. Zagreb na dan 13.9.2011. (list spisa 102), Ugovor o okvirnom kreditu s korištenjem preko žiro-računa na principu tekućeg računa (list spisa 103-106), Dodatak br. 1 Ugovoru o okvirnom kreditu s korištenjem preko žiro računa na principu tekućeg računa (list spisa 107-108), Otkaz Ugovora o kreditu od 13.9.2011. (list spisa 109-110), Izvadak iz poslovnih knjiga Croatia banke d.d. Zagreb na dan 13.9.2011. (list spisa 111), Zahtjev za izdavanje potvrde ovršnosti (list spisa 112-113), Ugovor o prijenosu sklopljen između Croatia banke d.d. i Eos Matrixa d.o.o. od 19.11.2019. sa izvadcima iz poslovnih knjiga Croatia banke d.d. i punomoći (list spisa 114-135), Ugovor o cesiji sklopljen između Eos Matrixa d.o.o. i Dore Radl Čučić od 10.2.2022. sa Izvodima iz poslovnih knjiga na dan 31.1.2022. i punomoći (list spisa 136-147), izvadak iz zk.ul.br. 20121 k.o. Osijek – povijesni prikaz (list spisa 148-155) te je saslušao tuženicu.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužiteljice protiv tuženice radi brisanja založnog prava, upisanog pod brojem Z-5268/09, za korist tuženice, a na nekretnini tužiteljice upisanoj u zk.ul.br. 2012., 6575/10000 dijela kč.br. 5299, k.o. Osijek, te uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja, kakvo je bilo prije upisa založnog prava.

6. Među strankama nije sporno da je založno pravo na nekretnini uknjiženo 20. svibnja 2009. u korist Croatia banke d.d., da je Croatia banka d.d. 19. studenog 2019. prenijela tražbinu i založno pravo na Eos matrix d.o.o., te da je Eos matrix d.o.o. prenio tražbinu i založno pravo na tuženicu 10. veljače 2022., a koja promjena je u zemljišnim knjigama izvršena 4. ožujka 2022

7. Među strankama je sporna osnova tužbenog zahtjeva, je li protekao rok za podnošenje brisovne tužbe, te primjenjuje li se na postupanje tuženice i njezinih pravnih prednika načelo zaštite povjerenja u zemljišne knjige.

8. Iz Zahtjeva za mirno rješenje spora (list spisa 5-7), proizlazi da je Općinsko državno odvjetništvu u Osijeku, kao zakonski zastupnik Republike Hrvatske, sada tužiteljice, podnio Zahtjev za mirno rješenje spora 3. ožujka 2025. u odnosu na ovdje tuženicu Doru Radl Ćučić, a radi brisanja založnog prava uknjiženog pod Z-5268/09 za korist Dore Radl Ćučić.

9. Iz Odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora i zahtjeva za mirno rješenje spora (list spisa 8-14), proizlazi da je Dora Radl Ćučić, ovdje sada tuženica, navela kako Zahtjev za mirno rješenja spora Republike Hrvatske od 3. ožujka 2025. ocjenjuje u cijelosti neosnovanim. Navela je kako je založno pravo na nekretnini uknjiženo 20. svibnja 2009. pod posl.br. Z-5268/09, te da je između ostalog, od dana uknjižbe založnog prava prvotno u korist Croatia banke d.d. pa do uknjižbe prava u korist nje, koja je bila uknjižba 4. ožujka 2022., na nekretnini nisu bile vidljive nikakve aktivne plombe ili upisi iz kojih proizlazi drugačije zemljišnoknjižno stanje od onog upisanog, pozivajući se na čl. 8. ZZK-a, ističući da je postupala s povjerenjem u zemljišne knjige te da u trenutku prijenosa založnog prava nije znala niti je mogla posumnjati da ono što je upisano nije potpuno ili da je različito od izvanknjižnog stanja, a niti je bila dužna istraživati izvanknjižno stanje. Nadalje, navela je da je potpuno nebitno za ovu pravnu stvar činjenica da je u trenutku uknjižbe založnog prava bila na snazi odgoda povjerenja u zemljišne knjige, već je isključivo mjerodavno zemljišnoknjižno stanje u trenutku stjecanja založnog prava kao knjižnog prava, odnosno stanje na dan 4. ožujka 2022. Navela je i da je odgoda povjerenja u zemljišne knjige trajala do 1. siječnja 2017. Istaknula je i da činjenica da Republika Hrvatska punih 20 godina nije bila u stanju upisati svoje pravo vlasništva na dijelu predmetne nekretnine, ne može utjecati na valjanost upisa založnog prava u njezinu korist. Isto tako, podnijela je i Zahtjev za mirno rješenje spora, kojim je pozvala Republiku Hrvatsku da joj namiri dospjelo potraživanje koje je osigurano založnim pravom na nekretnini koja je u vl. Republike Hrvatske, kao i odvjetničke troškove ovog zahtjeva u roku iz čl. 186. a st. 5. ZPP-a, a u slučaju da u navedenom roku ne podmiri tražbinu ili se ne očituje na ovaj zahtjev, navela je kako je ovlaštena protiv Republike Hrvatske pokrenuti ovršni postupak na nekretnini radi naplate svoje tražbine.

10. Iz rješenja Hrvatskog fona za privatizaciju od 9. kolovoza 1996. (list spisa 15-19 i 20-27), proizlazi da je Hrvatski fond za privatizaciju, na zahtjev Transandria d.d. Rijeka, a temeljem čl. 42. Zakona o privatizaciji riješio da je u vrijednost društvenog kapitala procijenjena i predmetna nekretnina u Osijeku, O. Price 2 – objekt, samostojeći objekt NGP – 109m², BRP – 130m², dok zemljište nije procijenjeno.

11. Iz Zaključka Hrvatskog fonda za privatizaciju od 18. rujna 1996. (list spisa 28-31), proizlazi da je Hrvatski fond za privatizaciju donio zaključak kojim je ispravio rješenje ovog Fonda od 9. kolovoza 1996., Ur.br. 563-04-403/96-3, Klasa: 943-01/96-01/1371, u točki 1. dispozitiva rješenja, o iskazu nekretnina procijenjenih u vrijednosti društvenog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća Tranadria Rijeka, i to na način da je pogrešno navedena površina kč.br. 799 k.o. Rijeka koja je izražena kao 435,5 m², ispravlja u točnu površinu kč.br. 799 k.o. Rijeka koja iznosi 435,5 čhv.

12. Iz Prijedloga za uknjižbu vlasništva Transandrie d.d. Rijeka (list spisa 32), proizlazi da Transadria d.d. na temelju rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju od 9. kolovoza 1996. i Zaključka od 18. rujna 1996., rješenja Okružnog privrednog suda Rijeka od 10. srpnja 1992. o promjeni naziva tvrtke i sudskog upisa Trgovačkog suda u Rijeci Tt-95/2175-2 od 1. veljače 1996. o usklađenju općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima predložila da sud dopusti uknjižbu vlasništva poslovnog prostora u zgradi u Ulici Baruna Trenka 2, k.o. Osijek, zk.ul.br. 2012, kč.br. 5290, kao Transadria d.d., međunarodna špedicija sa sjedištem u Rijeci.

13. Iz rješenja Trgovačkog suda u Rijeci br. Tt-95/2175-2 od 1. veljače 1996. (list spisa 34-38), proizlazi da je Trgovački sud u Rijeci, upisao u sudski registar Trgovačkog suda u Rijeci usklađivanje općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima kod dioničkog društva pod tvrtkom/nazivom Transadria, međunarodna špedicija d.d. sa sjedištem u Rijeci.

14. Iz izvotka iz zk.ul.br. 2012 k.o. Osijek od 29. lipnja 1977. (list spisa 39-40) proizlazi da je nekretnina sagrađenoj na kč.br. 5299, u naravi kuća, 2 zgrade i dv. Trg O. Price u društvenom vlasništvu, korisnika "Transjug" međunarodne špedicije Rijeka – Poslovnica Osijek, te da nad nekretninom nema upisanih tereta.

15. Nadalje, iz izvotka zk.ul.br. 2012. k.o. Osijek proizlazi da je na nekretnini, temeljem rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju, Zaključka Hrvatskog fonda za privatizaciju i rješenja Trgovačkog suda u Rijeci, uknjiženo založno pravo za korist Transandrie d.d. Rijeka i to 25. ožujka 1997.

16. Iz rješenja od 14. travnja 1997. Općinskog suda u Osijeku (list spisa 50), proizlazi da se na temelju rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju od 9. kolovoza 1996., Zaključka od 18. rujna 1996., rješenja Trgovačkog suda u Rijeci od 1. veljače 1996. br. Tt-95/2175-2, te rješenja Okružnog privrednog suda u Rijeci od 10. srpnja 1992. dozvoljava uknjižba prava vlasništva na kč.br. 5922, kuća, 2 zgrade, dvor. Trg O. Price sa 433m², upisane u zk.ul.br. 2012 ko.o. Osijek za korist Transandrie d.d. Rijeka.

17. Iz nagodbe zaključene pred Županijskim državnim odvjetništvom u Rijeci od 16. prosinca 2024. (list spisa 51-54), proizlazi da su nagodbu zaključili Republika Hrvatska, s jedne strane i Stečajna masa iza Transadria, međunarodna špedicija d.d. u stečaju, Rijeka, s druge strane, prema kojoj su u članku 5. suglasno utvrdili da nekretnina iz čl. 2. (a koja je predmet ovog spora), u neprocijenjenom dijelu temeljem čl. 47. Zakona o privatizaciji u vezi s čl. 58. st. 4. Zakona o upravljanju državnom imovinom, čl. 56. st. 1. i 3. Zakona o upravljanju državnom imovinom te čl. 23. Zakon o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije i čl. 28. Zakona o neprocijenjenom građevinskom zemljištu predstavlja vlasništvo odnosno suvlasništvo Republike Hrvatske, te su toč. 6. Nagodbe zaključili da Stečajna masa iza Transandrie d.d. u stečaju Rijeka, kao pravni slijednik Transadria d.d. Rijeka priznaje pravo vlasništva Republici Hrvatskoj na nekretnini upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Osijeku, upisanoj u zk.ul.br. 2012 na kč.br. 5299, k.o. Osijek, i to u 6575/10000 dijela, a koji suvlasnički dio predstavlja u naravi uredske prostorije u pomoćnoj (dvorišnoj) zgradi smještenih u prizemlju i tavan, dakle cijelu dvorišnu zgradu, zatim spremište u podrumu ulične

(glavne) zgrade te cijelo dvorište, odnosno cjelokupno zemljište predmetne kat. čestice, sve sukladno Elaboratu br. P-2023-11-02 od 4. studenog 2023. izrađenom po Insto Centar d.o.o. Zagreb, te se dozvoljava Republici Hrvatskoj da temeljem ove nagodbe provede upis prava vlasništva.

18. Iz povijesnog prikaza izvotka iz zk.ul.br. 2012 k.o. Osijek od 17. lipnja 2025. (list spisa 55-65), proizlazi da se radi o nekretnini sagrađenoj na kč.br. 5299, u naravi kuća, 2 zgrade i dvorište Trg O. Price 2, ukupne površine 433 m². Da je nekretnina bila u vlasništvu 1/1 Transadria d.d. Rijeka, te da je potom upisano pravo vlasništva Transadria d.d. Rijeka na suvlasničkom dijelu 3425/10000, kao i pravo vlasništva Republike Hrvatske na suvlasničkom dijelu 6575/10000, i to 17. siječnja 2025. Nadalje, temeljem ugovora o međusobnom poslovnom odnosu od 15. svibnja 2009. br. Ov-6809/09 uknjiženo pravo zalogu na nekretnini u iznosu od 900.000,00 EUR-a uvećano za kamate, naknade i dr. za korist prvotno Croatia banke d.d., potom 19. studenog 2019. za korist EOS MATIRX d.o.o., te 4. ožujka 2022. za korist Radl Ćućić Dore iz Osijeka.

19. Iz Ugovora o međusobnom poslovnom odnosu sklopljen između Croatia banke d.d. Zagreb i Transadria d.d. Rijeka od 15.5.2009. s zk. izvotkom (list spisa 76-83) od 18. svibnja 2009. proizlazi da se Croatia banka d.d. obvezala da će Transadriji d.d. Rijeka davati kredite, garancije i akreditive do iznosa navedenog u svakom konkretnom ugovoru, a dužnik se obvezuje da se na temelju toga ugovora zaključavati svaki pojedini pravni posao a koji sveukupno odobreni neće prelaziti iznos od 900.000,00 EUR-a po srednjem tečaju HNB-a za EUR na dan plaćanja, sve sukladno internim aktima banke. Transadria d.d. kao zalagodavac dozvolila je da Croatia banka d.d. upiše hipoteku u iznosu kunske protuvrijednosti 900.000,00 EUR-a po srednjem tečaju HNB-a za EUR na dan plaćanja, uvećano za kamate, naknade i druge troškove, i to između ostalog, na nekretnini u Osijeku upisanu u zk.ul. 2012 k.o. Osijek, kuća, zgrada i dvorište, Trg O.Price 2 površine 433 m², kao sporedna hipoteka

20. Iz otkaza Ugovora o međusobnom poslovnom odnosu Croatia banke d.d. od 13.9.2011. (list spisa 86-87) proizlazi da radi nepodmirivanja obveza iz Ugovora o međusobnom poslovnom odnosu od 15. svibnja 2009. te otvaranja stečajnog postupka, te s danom 13. rujna 2011. dospijevaju sva potraživanja banke prema dužniku, zajedno sa kamatama, naknadama i drugim troškovima po svim kreditima.

21. Iz Ugovora o prijenosu sklopljenom između Croatia banke d.d. i Eos Matrixa d.o.o. od 19. studenog 2019. sa izvadcima iz poslovnih knjiga Croatia banke d.d. i punomoći (list spisa 114-135) proizlazi da Croatia banka d.d. kao cedent prenosi na Eos Matrix d.o.o. kao cesionara sva svoja prava, potraživanja i koristi koja ima prema dužniku Transadria d.d. Rijeka u iznosu navedenom u prilogu, a koja proizlaze iz ugovora o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom od 20. svibnja 2009. i 4. studenog 2009., Ugovora o okvirnom kreditu s korištenjem preko žiro-računa na principu tekućeg računa od 19. ožujka 2010. uz dodatak br.1. Ugovoru o okvirnom kreditu s korištenjem preko žiro računa na principu tekućeg računa, kao i založno pravo upisano pod brojem Z-5268/09 na nekretnini upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Osijeku k.o. Osijek, zk.ul.br.2012.

22. Iz Ugovora o cesiji sklopljenim između Eos Matrixa d.o.o. i Dore Radl Ćučić od 10. veljače 2022. sa Izvodima iz poslovnih knjiga na dan 31.1.2022. i punomoći (list spisa 136-147) proizlazi da Eos Matrix kao cedent prenosi Dori Radl Ćučić sva soja prava koja ima prema dužniku-cesusu Transadria d.d. Rijeka i koja proizlaze iz ugovora o kreditu i drugih dokumenata koji su navedeni u Prilogu 1 („Potraživanje“), te da na cesionara prelaze i sva sporedna prava vezana za potraživanje kao što je hipoteka – založno pravo navedeno u Prilogu 2. Iz Priloga 1 proizlazi da se potraživanje koje se prenosi temelji na Ugovoru o prijenosu od 19. studenog 2019., ugovora o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom od 20. svibnja 2009. i 4. studenog 2009., Ugovora o okvirnom kreditu s korištenjem preko žiro-računa na principu tekućeg računa od 19. ožujka 2010. Iz Priloga 2 proizlazi da se prenosi založno pravo upisano pod brojem Z-5268/09 na nekretnini upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Osijeku k.o. Osijek, zk.ul.br.2012. Iz izvoda iz zemljišnih knjiga proizlazi da dužnik duguje ukupno 7.133,485,17 kn.

23. Iz iskaza tuženice proizlazi da živi u Vukovarskoj ulici u Osijeku, cijeli život, i da šetala je psa na Trgu Baruna Trenka, te je vidjela tamo kuću koja propada, pričala je sa suprugom da bi ju kupili i htjeli su vidjeti tko je vlasnik kuće. Vidjeli su da je vl. Transadria, te da je hipoteka upisana u korist Eos Matrix. Javili su se Eos-Matrixu i počeli su pregovori, digla je kredit i kupili su potraživanje od Eos-Matrixa. Do 2025. nisu znali da Republika Hrvatska treba biti upisana kao vlasnik. A 2025. su saznali kada su dobili da će ih tužiti. Preko Interneta su gledali zemljišno-knjižno stanje, a suprug je išao provjeriti i u zemljišne knjige i ništa nije stajalo tamo za Republiku Hrvatsku. Ne bi dizala kredit da je znala da je i država vlasnik i da je to sve toliko komplicirano. Javila se Eos Matrixu prilikom pregovora i oni su im dali svu dokumentaciju iz te dokumentacije nije proizlazilo da bi Republika Hrvatska bila vlasnik. Ona se nije javljala Transadriji, za supruga ne zna. Digla je kredit kojim je kupila potraživanje, a zapravo su htjeli riješiti svoje stambeno pitanje. Već tri godine otplaćuje kredit, a to zjapi prazno. Prilikom pregovaranja s Eos Matrixom nisu imali odvjetnika. Suprug je profesor na Ekonomskom fakultetu. Kad je kupovala potraživanje u zemljišnim knjigama je bilo upisano vlasništvo Transadrije i hipoteka Eos matrixa. Postala je suvlasnica predmetne nekretnine, prije godinu dana. Ne zna opisati kako, ali zna da je išlo preko FINA-e, bila je dražba.

23.1. Iskaz tuženice sud je ocijenio vjerodostojnim jer je uvjerljiv, bez proturječnosti i u skladu s izvatcima iz zemljišnih knjiga za predmetnu nekretninu i to u dijelu u kojem je iskazivala o tome da u vrijeme kada je kupila potraživanje od Eos-Matrixa da nije u zemljišnim knjigama bilo vidljivo vlasništvo Republike Hrvatske, niti je bilo zabilježeno neko pravo Republike Hrvatske.

24. Ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno ovaj sud je utvrdio:

- da je predmetna nekretnina upisana u Zemljišne knjige Općinskog suda u Osijeku k.o. Osijek zk.ul.2012, ranije bila upisana kao društveno vlasništvo s pravom korištenja - Transjug,
- da je rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju od 9. kolovoza 1996., zaključka od 18. rujna 1996. utvrđeno da je društveno poduzeće Transadria u postupku pretvorbe društvenog poduzeća u svoj temeljni kapital procijenilo dio predmetne nekretnine, i to samostojeći objekt NGP -109m2, BRP-130m2, dok zemljište nije procijenjeno,
- da je 25. ožujka 1997. vlasnikom predmetne nekretnine upisan Transadria d.d. Rijeka,

- da je Transadria d.d. s Croatia bankom d.d. sklopila Ugovor o međusobnom pravnom odnosu 15. svibnja 2009., a temeljem kojega je Croatia banka d.d. uknjižila pravo zalogu na predmetnoj nekretnini u iznosu od 900.000,00 EUR-a uvećano za kamate,
- da je Croatia banka d.d. ustupila EOS Matrix d.o.o. sva svoja potraživanja kao i pravo zalogu prema Transadria d.d., te da je 19. studenog 2019. založno pravo na predmetnoj nekretnini uknjiženo u korist Eos Matrix d.o.o.,
- da je Eos Matrix d.o.o. ustupio tuženici sva svoja prava prema Transadria d.d., te da su na tužnicu prešla sva prava i sva sporedna prava vezana za potraživanje prema Transadria d.d. kao što je pravo zalogu – hipoteka na predmetnoj nekretnini,
- da je od 4. ožujka 2022. založno pravo na predmetnoj nekretnini u iznosu od 900.000,00 EUR-a upisano u korist tuženice Dore Radl Čučić,
- da su tužiteljica Republika Hrvatska i Stečajna masa iza Transadria d.d. sklopili nagodbu te je Stečajna masa iza Transadrie d.d. u stečaju Rijeka, kao pravni slijednik Transadria d.d. Rijeka priznala pravo vlasništva Republici Hrvatskoj na nekretnini upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Osijeku, upisanoj u zk.ul.br. 2012 na kč.br. 5299, k.o. Osijek, i to u 6575/10000 dijela,
- da je 17. siječnja 2025. Republika Hrvatska upisala pravo vlasništva predmetne nekretnine u 6575/10000 dijela,
- da tuženica u vrijeme kada je stekla predmetno založno pravo nije znala da je (su)vlasnikom predmetne nekretnine i tužiteljica Republika Hrvatska, te da je tada kao vlasnik predmetne nekretnine u zemljišnim knjigama bila upisana samo Transadria d.d., kao i da u zemljišnim knjigama u to vrijeme nije bilo naznačeno nikakvo pravo tužiteljice, a na temelju iskaza tuženice sud je utvrdio da je ista bila savjesna.

25. Tužiteljica se u tužbi poziva na to da je predmetna nekretnina 1. siječnja 1997. bila upisana kao društveno vlasništvo, a da je založno pravo upisano 2009., odnosno u vrijeme kada je bila na snazi odgoda primjene načela zaštite povjerenja u istinitost i potpunost zemljišnih knjiga. Nadalje, tužiteljica se poziva na to da je Transadria d.d. nezakonito raspolagala sa suvlasničkim dijelom Republike Hrvatske koji je stekao u vlasništvo temeljem zakona kao neprocijenjenu imovinu u postupku pretvorbe društvenih poduzeća, pa s obzirom da založno pravo nije moguće steći od nevlasnika, tužiteljica traži brisanje predmetne hipoteke sa njezinog suvlasničkog dijela i uspostavu ranijeg zemljišno-knjižnog stanja.

26. Odredbom čl. 388. st. 5. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 76/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14., 81/15. i 94/17. u nastavku: ZV) propisano je da se zaštita povjerenja u istinitost i potpunost određena ZV-om neće primjenjivati u korist stjecatelja do kojih dođe do 1. siječnja 2017. ako se njime stječe nekretnina na kojoj je bilo upisano društveno vlasništvo, a nije brisano prije nego što je ZV stupio na snagu.

26.1. Odredbom čl. 130. ZV-a propisano je da tko stekne pravo vlasništva nekretnine na temelju zakona, ovlašten je ishoditi upis stečenog prava vlasništva u zemljišnoj knjizi. Vlasništvo nekretnine stečene na temelju zakona ne može se suprotstaviti pravu onoga koji je, postupajući s povjerenjem u zemljišne knjige, u dobroj vjeri upisao svoje pravo na nekretnini dok još pravo koje je bilo stečeno na temelju zakona nije bilo upisano. Prema toj odredbi tuženica je mogla steći založno pravo na temelju

predmetnog ugovora o ustupu ako je u vrijeme njegovog zaključenja i trenutku podnošenja prijedloga za upis, temeljenom na tom ugovoru, postupala s povjerenjem u zemljišne knjige, jer još pravo vlasništva Republike Hrvatske na predmetnoj nekretnini do tada nije bilo upisano u zemljišne knjige.

27. U konkretnom slučaju, na predmetnoj nekretnini je na dan stupanja na snagu ZV-a, odnosno 1. siječnja 1997. bilo je upisano društveno vlasništvo, a vlasništvo Transadria d.d. upisano je 25. ožujka 1997.

27.1. Tuženica je tijekom postupka isticala da je prilikom stjecanja svoga prava 4. ožujka 2022. postupala s povjerenjem u zemljišne knjige, te da tada nisu bile vidljive nikakve aktivne plombe ili upisi iz kojih bi proizlazilo drugačije zemljišno-knjižno stanje, odnosno iz kojega bi proizlazilo neko pravo tužiteljice.

28. Budući da je odgoda povjerenja u zemljišnim knjigama prestala 1. siječnja 2017. i da je do tada na predmetnoj nekretnini brisano društveno vlasništvo, tada se na takve nekretnine ne primjenjuje odgoda povjerenja u zemljišne knjige iz čl. 388. st. 5. ZV-a. Odnosno, ako je raspolagano takvom nekretninom, treća osoba je mogla valjano steći svoje pravo i od upisane osobe, ako je treća osoba bila savjesna u trenutku zaključenja ugovora i u trenutku upisa u zemljišne knjige i ako se ne radi o nekretnini koja nije izuzeta od pravnog prometa (tako i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-795/2025-2 od 16. rujna 2025.).

28.1. Dakle, u vrijeme kada je založno pravo upisano u korist tuženice - 4. ožujka 2022., nije bila na snazi odgoda primjene načela povjerenja u zemljišne knjige, društveno vlasništvo je bilo obrisano (obrisano 25. ožujka 1997. kada je upisano vlasništvo Transadria d.d.), a tuženica je postupala savjesno te nije znala niti mogla posumnjati da je vlasnikom predmetne nekretnine i Republika Hrvatska koja u to vrijeme nije bila upisana u zemljišnim knjigama, te u zemljišnim knjigama nije bila vidljiva nikakva plomba ili upis u korist tužiteljice.

28.2. Imajući na umu prednje navedeno, prema ocjeni ovoga suda tuženica je valjano stekla svoje pravo od Eos Matrix d.o.o. a koji je svoje pravo stekao 19. studenog 2019. (isto u vrijeme kada se nije primjenjivala odgoda primjene načela povjerenja u zemljišne knjige). Dakle, tuženica je bila savjesna, te je postupala s povjerenjem u istinitost i potpunost zemljišnih knjiga.

29. Slijedom navedenoga, tuženica koja je postupala s povjerenjem u zemljišne knjige u vrijeme sklapanja ugovora s Eos Matrixom d.o.o, i u trenutku podnošenja prijedloga za upis, valjano je stekla svoje založno pravo. Slijedom navedenoga, ovaj sud je tužbeni zahtjev ocijenio kao neosnovanim, te je odlučeno kao pod toč. I. izreke.

30. Ovaj sud smatra potrebnim navesti da je bez utjecaja na tuženicino stjecanje predmetnog založnog prava činjenica da je Transadria d.d. dopustila upis založnog prava u korist Croatia banke d.d. i to 20. svibnja 2009. na cijeloj nekretnini (Croatia banka d.d. je pravni prednik Eos Matrixa d.o.o.), odnosno i na dijelu koji je bio izvanknjižno vlasništvo tužiteljice. Naime, iako je u vrijeme upisa založnog prava u korist Croatia banke d.d. bila na snazi odgoda primjene načela povjerenja u zemljišne knjige, ista odgoda je prestala 1. siječnja 2017., te je i Eos Matrix d.o.o. svoje založno

pravo stekao za vrijeme kada nije bila na snazi odgoda primjene navedenog načela, a tuženica koja je svoje pravo stjecala od Eos Matrix d.o.o. je postupala s povjerenjem u istinitost i potpunost zemljišnih knjiga (u vrijeme tuženicinog stjecanja prava nije bilo upisano (su)vlasništvo Republike Hrvatske).

31. Tuženica je tijekom postupka navodila i da je protekao rok za podnošenje brisovne tužbe pozivajući se na odredbu čl. 150. st. 2. Zakona o zemljišnim knjigama ("Narodne novine" broj 63/19., 128/22., 155/23., 127/24., u nastavku: ZZK).

31.1. Odredbom čl. 150. ZZK-a propisano je da je nositelj knjižnog prava koje je povrijeđeno uknjižbom u korist neke osobe ovlašten radi zaštite svoga prava zahtijevati brisanje svake uknjižbe koja ga vrijeđa i uspostavu prijašnjeg zemljišno-knjižnog stanja sve dok ne nastupe činjenice na temelju kojih bi mu povrijeđeno knjižno pravo i tako trebalo prestati, ako zakonom nije drugačije određeno. Brisovnoj tužbi se ne može udovoljiti protiv osobe koja je postupajući s povjerenjem u istinitost zemljišnih knjiga, u dobroj vjeri, uknjižila svoje pravo izvoдеći ga iz uknjiženog ali neistinitog prednika, osim ako nositelj knjižnog prava kojemu je bilo dostavljeno rješenje o uknjižbi u korist prednika te osobe roku za žalbu na taj upis zatražio zabilježbu da je sporan te podnio brisovnu tužbu u roku od šezdeset dana od isteka roka za žalbu odnosno ako je nositelj knjižnog prava kojemu nije bilo dostavljeno rješenje o uknjižbi u korist prednika te osobe podnio brisovnu tužbu u roku od tri godine od kada je ta uknjižba zatražena.

31.2. Brisovnu tužbu, koja je po naravi stvarnopravna tužba kojom se štite upisana zemljišnoknjižna prava sa uspjehom može podnijeti samo onaj koji je povrijeđen u svom knjižnom pravu, a tužiteljica sa takvim svojim pravom nije bila upisana prije uknjižbe založnog prava, kao niti uknjižbe založnog prava u korist tuženice, pa takvu tužbu nije niti mogla podnijeti. Dakle, aktivnu legitimaciju za podnošenje brisovne tužbe ima nositelj knjižnog prava, odnosno onaj tko je bio upisan u zemljišnoj knjizi neposredno prije provedbe nevaljanog ili neistinitog upisa (tako i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revd—3437/2020). Imajući umu da tužiteljica nije bila povrijeđena u svom knjižnom pravu, tužiteljica ne može s uspjehom niti osporavati tuženicina prava, pa je i iz tog razloga tužbeni zahtjev valjalo odbiti. Budući da tužiteljica nije niti aktivno legitimirana za podnošenje ove tužbe, neodlučno je za ovu pravnu stvar je li tužba podnesena u rokovima iz čl. 150. ZZK-a.

32. Tuženica je u cijelosti uspjela u sporu pa joj pripada naknada troška postupka sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a u vezi čl. 155. st. 1. ZPP-a. Tuženici je priznata naknada troška sastava odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora sukladno Tbr.7. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023., u nastavku: Tarifa) u iznosu od 200,00 EUR-a, trošak sastava odgovora na tužbu iz iznosu od 200,00 EUR-a sukladno Tbr.8. toč. 1. Tarife, te naknadu troška zastupanja na ročištima 3. ožujka 2026. i 1. srpnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR-a za svako ročište sukladno Tbr. 9. toč.1 .Tarife, što sveukupno iznosi 800,00 EUR-a, uvećano za 25% PDV-a iznosi 1.000,00 EUR-a sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate, odnosno od 22. srpnja 2026. pa do isplate sukladno čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a. Slijedom navedenoga, odlučeno je kao pod toč. II. izreke.

33. Tužiteljica je u cijelosti izgubila u sporu pa joj ne pripada naknada troška postupka, stoga je odbijen tužiteljicin zahtjev za naknadom troška postupka.

Osijek, 22. srpnja 2026.

Sutkinja
Helena Topić Vuković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se predaje putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DOSTAVITI:

1. Zakonskom zastupniku tužiteljice, ODO Osijek
Na broj: P-DO-46/2025
2. Pun. tuženice

Broj zapisa: **9-3088b-197d5**

Kontrolni broj: **01ebf-d7e51-3f115**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.